

Cu prostul înzedar vorbești înțelept, că
dacă n'ai băta-n mâna nu-l poți capacita!

Vorbirea lui Apponyi.

Tipografia
Th. Steinhaussen - Următorii

(Adolf Reissenberger),

Sibiu, strada iernii Nr. 9,

primește

==== tot soiul ====

de

lucrări tipografice

BCU Cluj / Central University Library Cluj
in ori-ce culoare,

și le efeituește urgent, ieftin și corect
in cele trei limbi ale patrii.

Intrebările despre prețuri se răspund
prompt.

Editura „Hermannstädter Zeitung“

v. m. d.

„Siebenbürger Boten“

anul 119.

Editura noului calendar de casă și de părete.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petiț 12 fil.
Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Citațiuni din autori celebrii.

Nu vitejia inimicilor, ci felonia amicilor mei m'a trântit la pământ!

Pasivitatea.
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Câni spărioși din depărtare latră cu curaj!

Eugen Brote.

Celce în toate zilele serbează, nici-când n'are adevărată sərbătoare!

Dr. Broju.

Iubesc națiunea mea, pe care o represent în dieta țerei, tot ce am aș da pentru ea, dar diurnele le încassez pentru mine!

Ficiorul Popii din Voila.

Fondul de dispozițiuni al Albinei e slănina din clușa, cu care P. Cosma prinde șoarecii preamăririi sale!

Opiniunea publică.

Din biografia mea.

Motto: Omul fără de noroc cade pe spate și-și turtește nasul!

Dr. Amnar.

Eu în toată viața mea la tot pașul cu nenorocul m'am întâlnit, și de el m'am făcut părtaș.

Dacă'm căzut pe spate mi-am turtit nasul.

De câte-ori am așteptat o epistolă cu bani, am primit prin poștă o admoniare dela creditori să le plătesc datoria, că altcum mă dau în judecată.

De trei-ori am fost invitat la nunta fetelor, pe cari eu doream să le iau de neveste.

La ori-care banchet am luat parte s'a găsit cineva, care a ținut toastul, pe care eu l'am învățat de rost!

La cea mai frumoasă fată, pe care în toata viața mea am cunoscut, scriindu-i o epistolă de amor, înloc de epistolă i-am băgat în cuvertă un cont ce croitorul îmi trimisese, și d'atunci fata decâte-ori o-am mai întâlnit, de regulă mi-a arătat spatele.

La altă fată, trecând în murgul sării pe sub fereasta ei, i-am dat semnul de întâlnire, și numai după aceea am observat, că masa stă la fereastă.

Odată la o excursiune în societatea duor dame și o domicelă, ca să mă arăt galant, le invit să intrăm în un restaurant. Intrăm, mâncăm și bem câte ceva, dar când să plătesc, bani cați peri în palmă. Îmi uitasem portfelul cu banii acasă, și necunoscut fiind restauraterului una din cele două dame a plătit și contul meu.

Odată la un bal mascat prind o damă de toartă, mă preumblu prin sală șold la șold cu ea, joc, glumesc, fi dechiar amorul, și-n urmă cine se arată că e: O mătușă d'ale mele!

La un bal joc cu foc, lunec, cad pe spate, și dama, cu care jucam, voind să-mi ajute se împedecă în șlep, și cu călcâiul îmi turtește nasul turtă!

Așa pățește omul născut în zodia pechiului!

Călimănești la „Carul cu bere“ din București!

În nordul palatului poștelor României, la „Carul cu bere“ al fraților Mircea, belem într'o zi d-ale lui August 1902 la al triilea țap¹⁾. Căldura tropică a Burureștilor storcea în acea zi șiroae de sudori chiar și din fața celor neatinși de soartea lui Adam să-și câștige pânea de toate zilele în sudoarea feței lor.

Costică Georgescu, ai cărui părinți toată viața lor au asudat, pentru-ca unicul lor fiu să-și poată mânca în abundență pânea de toate zilele, comanda, turtit de căldură mereu la țapi, pe cari, dacă 'i-ai fi pus rënd, ai fi cugetat, că el e cel puțin comandantul unei companii de țapi!

— Înc'un țap Ghiță, strigă Costică cu vocea unui disperat . . . doi țapi Ghiță, că vine Mitică . . . servus Mitică . . . bine ai venit!

— Nu-n țap Ghiță . . . mie adumi o halbă²⁾, strigă Mitică, că mă topesc de căldură . . . și călcăele dela ghete-mi asudă!

Mitică-și acată pălăria într'un cuiu, se șterge cu batista pe față, șueră un adânc „mă topesc“! se așază la masă, prinde halba cu foc, ciognește cu ea în țapul

¹⁾ Pocal mic de bere.

²⁾ Jumătate de litră.

lui Costică, halba sare'n hârbe, berea curge . . . Ghiță, altă halbă!

Ghiță iute vine cu halba agitată de valuri spumă fumegătoare încât cugetai, că-i un vesuv antilic lavă vomător. Mitică prinde halba, o ridică sus, ciognește cu toți mesenii, ear când ajunge să ciognească cu Costică, strigă: Încet cu țapul Costică să nu-mi fete capra doi iezi, că-i pun la tine să-i lăptezi . . . bea apoi halba până-n fund, și strigă hurra . . . să trăiască Anica din Călimănești!

Auzând eu de Călimănești tot m'am făcut ureche, cum într'o târla de măgari din pustele Asiei mai mare nu găsești. Eram adecă sigur, că un interesant dialog are să se nască.

Costică: Tu la Călimănești ai fost Mitică?

Mitică: Ce la Călimănești? . . . în Raiu am fost Costică! . . . Ghiță, înc'o halbă! . . . dar tu înfrânăți țapul Costică, că-i scârmân barba!

Costică: Dacă-n Raiu ai ajuns Mitică, atunci sigur ai trecut prin Purgatoriu!

Mitică: Am luat drumul țiganului, despre care istoria nu povestește c'a trecut prin Purgatoriu, când a ajuns a sta trei zile-n Raiu!

Costică: Țiganul cu istoria de trei zile-n Raiu, sigur a fost ortodox!

Mitică: Fostă țiganul ortodox, heterodox, ori alt ox, treaba lui. Pe mine una mă doare: Că n'am putut sta mai mult decât trei zile în Raiul dela Călimănești!

Costică: Te-a dat afară, ca pe țiganul!

Mitică: Aș . . . nu vorbi mofturi Costică! . . . Anica, of ce Anică . . . pe lume nu-i Anică ca Anica! . . . Măsa bolnavindu-se a plecat din Călimănești . . . Am plecat și eu. Ea a plecat la Țirgu Jiului, eu la București . . . pentru mine fără Anica Raiu nu există nici în asta nici

în altă lume . . . Ghiță! . . . un țap . . . da tu la cari băi ai fost Costică?!

Costică: Eu, în Evropa, în țeara civilizațiunei, la Tușnad!

Mitică: Nu 'ți-ai putut alege o țeară mai proastă, tocma la Tușnad a trebuit să mergi?!

Costică: Înțelegi țeara Călimănești? . . . te înșeli Mitică . . . nasul meu nu s'a născut pentru putoarea izvoarelor din Călimănești . . . nu înțeleg cum tu ai stat trei zile în Raiul puturilor Călimănești-Cuciulata?

Mitică: Aveam o troacna teribilă și eram amorezat tafă . . . mirosam numai Anică . . . ei da tu cum ai petrecut în țeara civilizațiunei lui Bolondmișca?

Costică: Am petrecut de două-ori atâta timp, cât tu în Raiul dela Călimănești, am jucat mereu cărți, am perdut trei mii de lei, și mai rămânându-mi 60 fileri ungurești, am rugat pe Ionel Bogdan să-mă trimită cu ramburză la București, unde după reîntoarcere își va primi cheltuelile expedării mele la gara de nord . . . Ghiță încu'n țap!

Mitică: Atunci bine ai venit cu ramburză la gara de nord Costică . . . și mie un țap Ghiță!

Costică: Sus țapul Mitică . . . poac . . . să trăiască Anicuța, zina zinelor! . . .

Mitică: Tu te-ai amorezat într'o transilvăneancă Costică și . . .

Costică: Ba un drac breaz . . . saie ochii cui a văzut în Călimănești transilvăneancă!

Mitică: Da bine mă, Călimăneștii băjbăe de transilvaneni, și tu n'ai văzut transilvăneancă!

Costică: Se orbesc dac'am văzut; eu numai pentru Anicuța port ochi!

Mitică: Atunci tu nici atâta nu ști, că Românii din Transilvania au pus mâna pe Călimănești ca arendași!

Costică : Ce vorbești gogomăanii Mitică... Diaconoviciu român?

Mitică : Ba bine că nu... nu Diaconoviciu scrie prima enciclopedie română?...

Costică : Să scrie toate cărțile academii noastre român nu-i... Am vorbit eu cu el, e om cult, cu sic european la purtare. Poate se fi fost român când l'a chemat Diacon, azi și cu nevastăsa vorbește nemțește!

Mitică : Ei și Cosma, directorul Albinei, al doilea arendaș nu-i român?

Costică : Nu 'i-am studiat etimologia... atâta știu, că totămio avea odinoră un brutar cu numele Cosma, și ala era țigan unguresc! — Asupra mea arendașul Cosma a făcut împreciunea unui surugiu ajuns milionar, și prin urmare îndreptățit, ca și caii dela tranvaiu să i-se închine!.. Mi s'a mai arătat ș-un al triilea arendaș... numele mi-a scăpat! Estă mereu se învirtea în jurul lui Cosma în forma unui broscoiu ridicat în picioarele dinapoi, cu ochelari pe nas, vorbea tușind în rate... cu picioarele dinainte își mângăea aci mustața, aci bărbionul, și mereu se unflă... Esta, — zic în mine — dacă continuă a se unfla, ori plesnește, ori ajunge bou... Ghiță plata!

Advocatul ras fără săpun.

(Proces criminal în stichuri.)

Un barbier rade pe un avocat fără săpun.

* * *

În urma rasului fără săpun, barba avocatului își perde rădăcina, și numai crește.

* * *

Advocatul, răzimat pe § 418 al legii criminale, pârește pe barbier pentru „idegen vagyon rongolás“, sau „vătămarea averii străine“.

* * *

Cercetarea criminală se introduce.

* * *

Barbierul dovedește, că avocatul nu i-a plătit nimica pentru că l'a ras.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Advocatul dovedește din contra, că a purtat barbierului un proces, și de aceea nu i-a plătit pentru că are contrapretensiuni cu dreptul de recompensă.

* * *

Județul vine în perplexitate, și nu-și poate da socoteala: Care din acești doi procesuanți a ras pe celalalt fără săpun?

* * *

La prima instanță barbierul câștigă procesul cu motivarea, că prin raderea fără săpun avocatul n'a suferit daună, ci din contra a tras foloase, de vreme ce secându-i rădăcina bărbii nu mai are spese cu rasul, și se poate face popă catolic.

* * *

Advocatul nemulțămît cu sentința primei instanțe apelează.

* * *

A doua instanță schimbă prima sentință, orânduiește întregirea procesului cerând să se constateze, dacă avocatul ras fără săpun într'adevăr intenționează să se facă popă catolic.

* * *

La pertractarea întregitoare avocatul susține, că nu intenționează și, fiind însurat, nici că se poate face popă catolic.

* * *

Barbierul concede, că avocatul însurat fiind nu se poate face popă catolic, se poate face însă popă unit, ceea ca amăsurat învățături doctorilor de Roma e tot una. Din rasul fără săpun și uscarea rădăcinei barbei, avocatul nunumai n'a suferit daună, ci din contra trage considerabile foloase:

1. Numai are spese cu rasul bărbii.
2. Când își serută nevasta, n'o mai împunge cu barba.
3. Se poate bate cu cine vrea fără temere că-i mai smulge barba.
4. Nime nu se mai îmbie să-i gunoiască barba.
5. De pepten și perie de barbă n'are lipsă.
6. În barba lui mișcămintе naționale, ori alte însecte nu se mai pot prăsi etc.

* * *

Pe basa întregirii, prima instanță respinge pe avocatul cu încusa.

* * *

Sentința apelată se întărește de a doua instanță.

* * *

Curia întărește sentințele inferioare cu adausul la motive: Că avocatul pe destui a ras fără săpun, și acestora încă nu le-a mai crescut barba.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule, copil buzat,
Mergi nițeluș prin Bănăț
Și cu pas apăsător, rar,
Joacă-n luna Măsălar.

Hop! Întâi și mai întâi,
Cum vei pleca din Sibiu
Du-te, cum ai merge-n stână,
Du-te-n Recița-română!

Că Români de acolo
Sunt buni cântăreți „solo“
Ba susțin cu glasul lor
Că au muzică și cor.

În est an pe la Sânt-Petru
S'au gândit c'ar fi cu dreptu
Să se facă de o cară
Chiar în propria lor țeară.

Și-au făcut cum s'au gândit
 Și-un concert au repezit
 Dar concert colea bălțat
 C'ungurește mestecat.

Învitările, vezi bine
 Se le priceapă ori-cine
 Încă fură-n două graiuri:
 De pe *pustă* și din *plaiuri*.

Văzind Mărcuț toate este
 Spune-le tu o poveste
 Până jocul va ținea,
 Glăsuște-le așa:

„Măi Români din Recița
 Frumușel știți voi cânta
 Dar oare cin' v'a-ndemnat
 Așa prost de v'ați blamat?”

Și cini v'a dat învățare
 La ungureasca cântare?
 Doară Albu? Vai Albule,
 Cum din oameni faci tu
 [mule?!]

Păn' era Albu-n Orlat
 Rar fu treaz, dar des fu beat;
 De când s'a dus în Bănat
 Cât e treaz, mai mult e beat.

Și-apoi num'a-ntr'o beție
 Făcu astă comedie
 De care nu mai e cinste
 Nici unui om bun, cuminte.

Frați Recițeni deci haidați
 Când voiți să vă blamați

Pe Albu îl ascultați
 C'atunci zeu sunteți blamați!

Ear pe Albu, Marcule,
 Stringe-l tu cu brâncile
 Și-ți descântă: „Măi Ștefică
 Nu fi tu tot de nimică!”

Acum prinzi a bătrâni
 Lasă-n pace ungurii
 Și cântă tu românește
 Precum se duculește!

Ori dacă cânti — cântă tu
 Dar lasă-n pace coru
 Să cânte cum au cântat
 Toți Români din Bănat!

Marcule, minte ușoară
 Mergi apoi în Timișoară
 La doi popi — ba protopopi,
 Descântă-le de deochi!

Unul e prota Trăilă
 Ca un puiș de camilă,
 Altul e prota Putici
 Doctor între priculici.

La ești doi descântă-le
 Și așa cuvintă-le:
 Sfinți părinți, cine va pus
 Dela Peșta voi v'ați dus?

Acolo cine v'a mânat
 Și acolo ce-ați căutat?
 La Khuen a-ți colindat
 Să-l alegeți deputat?!

Bun! Atunci a voastră gură
Atunci se mănće prescură
Când Khuen v'a oferi
Prescuri spre a le slugi.

Păn'atunci roadeți macriș
Și brusturi și bucinîș
Păn dinții v'or sterpezi
Și de un cot se v'or lungi.

Mărcuțule, din Bănat
Vin'o leacă păn la Brad
Că și aici un „Alb“ afla-vei
Care scapără schintei.

Albu ăsta-i profesor
La fii mojićilor
Dela Brad, dar ca om fin
P'ai lui-i duce-n Dobrițin.

De ce? întreabă-l Marcule
Că doară și-n Brad sunt
[mule!

Hei, dar domnul profesor
Are poftă, are dor
Copilașii lui a-i crește
Numai tisztás unġurește!

Poftă bună! Dar acu
De ce jupânul Albu
Face proces, gălăgie
Unui om de omenie?

Pe ăst Albu joacă-mi-l,
Joacă-mi-l, învîrtemi-l

Pe sub sită, pe sub ciur
Păn va face zup! în nas!

Și-nvêrtindu-l îi descântă:
Albule fără de smântă
Mănânci pâne românească,
Ține legea creștinească!

Creșteți pruncii-n legea ta
Ori lasă profesura,
Și te taie împregiur
Și strigă că ești unġur!

Apoi mergi la Recița,
Unde ortac ți-i afla
Unul p'un nume cu tine
Și de-un meșteșug cu tine.

Amândoi earna și vara
Cutrierăți lumea, țeara,
Ca doi grofi, ca doi baroni
Ori ca doi cameleoni!

Între Nemți unde-ți sosi
Jurați că voi Șvabi a-ți fi;
Unguri unde-ți întêlmi
Strigați: Én is hazafi!

Sate românești aflând
Faceți-vê ceva rënd
Se sbierați că nici Traian
N'a fost ca voi de Roman!

Preste Țigani când veți da
N'aveți lips'a vê jura,
Ei vor crede negreșit
Că din Cham v'ați hărăzit!

Chiuituri d'ale țerenilor la joc.

Cine strică dragostile
 Mânce-i grâu păsările,
 Șadă-n sânge până-n brâu
 Să-l mânce vermii de viu!

Ce-ți faci bade fală-n sat,
 Că pe mine m'ai lăsat;
 M'ai lăsat, că te-am lăsat
 Și altul mi-am căpătat

Mai înalt și mai frumos,
Nu ca tine-un zăbălos!

Bate-mă Doamne să zac,
Într'o grădină cu mac,
Cu mândra pe după cap!

Eși Ioane din ișcoală,
Că toți feciorii se-nsoară
Și fetele se mărită
Tu rămâi inimă friptă!

Cine drac o vîest c'aici
Fete mari cu copii mici;
Dar să vedeți pela noi
Toată fata are doi!

Mândra mea mândra Marie,
De te-ar da maicăta mie,
Să te pun ciuhă la vie;
Că am struguri păsărești,
Pîn la toamnă să-i păzești.

Dați cu toții mei feciori
Se suim fântâna-n deal
Să se spele fetele
Pe grumazi ca rațele
Că-s negre ca iepele.

La cârciumă-n Calimănești,
Bind la vin să tot trăiești;

Cârciumărița e frumoasă,
Și la dragoste miloasă!

Să trăiesc sute de ani,
N'aș lua fată cu bani,
Ci-aș lua una sêracă,
Numai ochii ei să-mi placă!

June de-aș fi înc'odată
N'aș lua proastă bogată;
Decât cu bogata proastă,
Mai bine la oi pe coastă!

Pentru casă și moșie,
Urită luai soție;
Pentru bani pentru avere
Luai pe proasta muere!

Frunză verde din izlaz,
Să ști mândro, că te las;
Nu te las, că ești urită,
Dar te las, că ești bolîndă!

De-ai tîi bani și bogăție,
Nu gîndi, că-mi pasă mie;
Căci c'o mândra frumusea
Pot pleca-n toată lumea,
Dar cu tine hoantă-toantă,
Cu drag nu ies pîn' la
[poartă!]

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Istoricile libertăți ale Ungarii le exprimă proverbul:
 „*Extra Hungariam non est vita, et și est vita non est ita*“!

Ferice de muritorii timpurilor, în cari acest proverb s'a născut, și a exprimat adevărul.

Eu nu mă număr întrei acei fericiți!

Născut în timpurile absolutismului lui Bach, în cari ori-ce libertate se năștea cu gendarmul în spate, și moașa, cocoana „Musai“, îi lega buricul, eu nici idee n'am de acele timpuri, de cari acel proverb povestește.

Dacă însă azi în era domniei dualismului lui Beust, sau în era constituționalismului absolutistic se mai află oameni, cari cu credința, că-n Ungaria există încă proverbiale libertăți avitice, aceia-s copti pentru balamuc.

Există, ce e drept, în Ungaria de azi destule alte libertăți. Din aceste mai însemnate sunt:

1. Libertatea limbei: În Ungaria toate limbile din lume este ertat să le vorbești în limba maghiară!

2. Libertatea cugetării fără temere de detectivi, gendarmi, ori de legea criminală!

3. Libertatea de a înghiți în dulce gol, ceea ce în post n'ai avut să mânci!

4. Libertatea emigrării în America, în România, ori în alte țări, pentru-ca Ovreeii din Rusia, Galiția, ori de aiurea să aivă loc în Ungaria!

5. Libertatea de ați sări din pele și a o da pradă executorului de dare!

6. Libertatea murirei de silă pentru patrie!

7. Libertatea de ați bea vinul produs în via proprie, dacă plătești statului pentru consum mai mult decât vinul în era lui — *Extra Hungariam non est vita* etc. — costă!

8. Libertatea de a înșela, defrauda, fura, și cu tot, pe ce ți-ai pus mâna criminală, zicând Ungariei: „Sănătate-n Turda!“ a te retrage-n pensiune americană!

9. Libertatea de a face în dieta țerei obstrucțiune, și-n momentul, când cugeți, că ți-ai salvat patria, să te pomenești, că camarila din Viena, înloc de miere, ți-a uns buzele cu păcură!

10. Libertatea rasei domnitoare-n Ungaria de a face tot ce poruncesc Ovreeii! etc.

Estmod stând cu libertățile proverbiale: „*Extra Hungariam non est vita, et și est vita non est ita*“, în înțeleș învers, ne putem încă bucura!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Soaște-ți gratulez!

Pupăză: La ce?

Colac: La avansare!

Pupăză: N'am nici o știre!

Colac: Să vede că tu n'ai cetit cerculariul vicariului capitular Dr. Augustin Luran, privitor la întronisarea lui Dr. Radu în scaonul episcopii de Oradea-mare!

Pupăză: Nu!

Colac: Ce păcat! . . . e un cap de operă!

Pupăză: Nici că se poate altcum . . . Luran e doctor în teologia de Roma!

Colac: Care va să zică Dr. în o știință, la care mintea omenească încă n'a pătruns!

Pupăză: Prin urmare nici doctorii în teologia de Constantinopol!

Colac: Tot doctori d'ai lui: Lucus a non lucendo!

Pupăză: Atunci hai să ne dăm mâna în întunerec soațe!

Colac: Oho . . . eu nu-ți dau mâna! Dacă din întunerecul cercularului de întronisare alui Dr. Lauran nu ve răsare o lumină, voi sunteți perduți!

Pupăză: Nu te-nțeleg! — Eu încă n'am auzit să iasă lumină din întunerec!

Colac: Acea lumină ai să fi tu!

Pupăză: Hai să vorbim ca țigănul cu finso pe-ntunerec!

Colac: Mă, Dr. Lauran în cercularul său de întronisare nici pomană nu face de biserica gr.-cat. Prin urmare biserica română gr.-cat. nu există. Tu nu mai ești preot român gr.-cat. ci catolic, și eu am toată dreptatea să-ți gratulez la avansare!

Pupăză: Dacă Dr. Lauran așa cerculează, atunci e un Flaimuc!

Colac: De pe mine fie Cacavan, dar ce el publică în cercularul de întronisare în calitatea de vicar capitular, a ieșit din ședință consistorială!

Pupăză: Nu se poate!

Colac: Eu îți arăt cercularul publicat în o grămadă de gazete d'ale noastre.

Pupăză: Atare cercular numai capete de căpestre pot concipa!

Colac: Tu cumpără-le căpestre! . . . Din parte-mi eu te asigur, că din creeri reverendissimi mai mare prostie cerculară n'a ieșit, și o limbă românească bădărană ca alui Dr. Augustin Lauran nici primii Români ieșiți din măimuțele lui Darwin, n'au scris. De aceea

Dr. Lauran merită să fie păstrat în spirt denaturat în muzeul național, ce Astra începe a zidi, în sala ședințelor secțiunilor literare . . . dar eu mă duc la treabă soațe . . . adio!

Pupăzdă: Dute până-când eu țioi zice să te oprești!

Un dialog în vagon.

Vicecomitele: Domnia-ta unde călătorești?

Advocatul: Cătră Transilvania!

Vicecomitele: Ai avut afaceri procesuale în Budapesta?

Advocatul: Da!

Vicecomitele: Domnia-ta, după cum fața te tradează, ești Român!

Advocatul: Ai ghicit — sum Român!

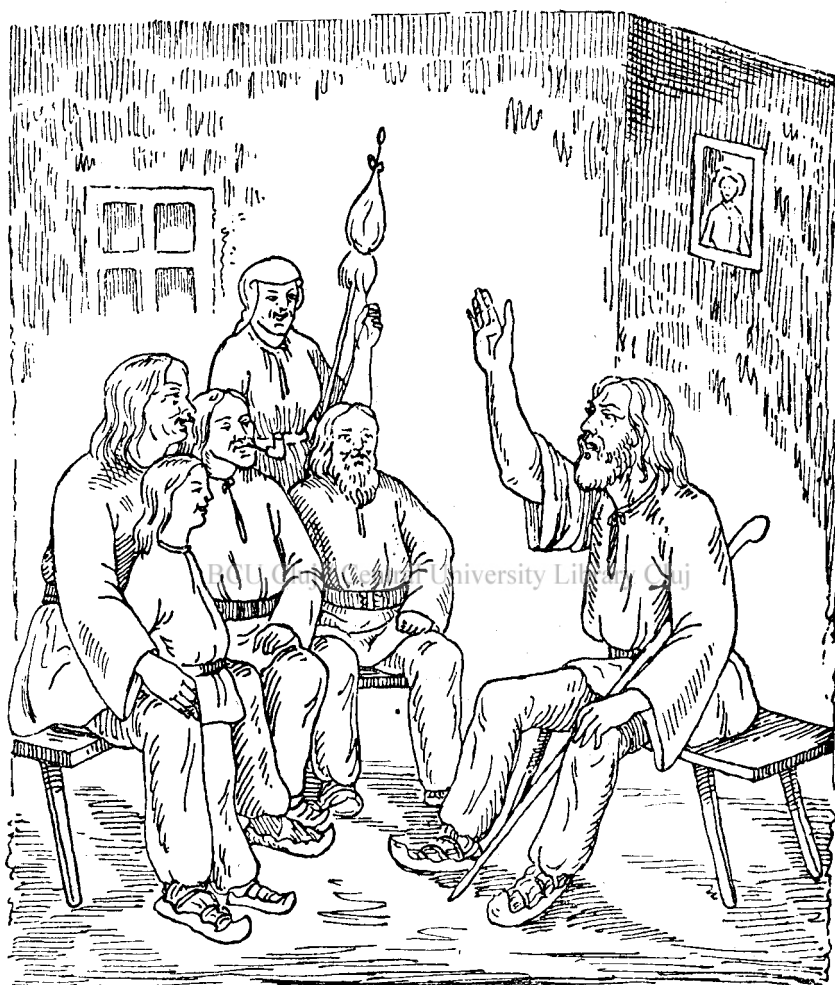
Vicecomitele: Bun patriot!

Advocatul: Pentru ce?

Vicecomitele: Vorbești o limbă maghiară, cum doar nici Kossuth Lajos mai frumos n'a vorbit!

Advocatul: Pardon eu încă pe nime n'am denunțat!

Stan Pățitul.

După introducerea monopolului tutunurilor în România, ovreul Isac Lindner alias Lindinescu, locuitor în Turnu-Severin, a început a negustori cu tutun importat pe căi oprite din Balcani.

Isac Lindinescu era sărac putred. N'avea din ce-și hrăni lindinele ovrești produse în căsătoria cu Sara, născută Dorohoiu, necum păduchii, cari i-au ras pelea

ciur, și i-au mâncat părul de pe cap până a rămas pleșug, încât Turnuseverinenii i-au dat numele: *Bostan-Vodă*.

C'o mică sumă în lei împrumutată dela un ovreu bogat pe garanția mațelor înodate de foame în burta sa, Isac Lindinescu, alias Bostan-Vodă, a început negoțul de contrabandă cu tutun din Balcani, pe care-l trecea noaptea cu luntrița unui pescariu preste Dunăre pe teritoriul României, unde-l vindea cu bun câștig.

Într'o noapte o fortună îngrozitoare a apucat pe Bostan-Vodă trecând Dunărea în luntrița încărcată cu tutun. Valurile Dunărei agitate d'un vânt orcanic acompaniat de durduhuri tunete și trăsnete se jucau cu luntrița lui d'a pila.

În pericol de ași perde viața în valurile Dunărei turbate, Bostan-Vodă înalța rugăciuni către Iehova, Dumnezeuul lui Israel, să-l scape din nevoie făgăduindu-i în schimb, că ce are mai scump la casa sa va vinde, și prețul îl va preda rabinărului spre folosire întru preamărirea lui.

Bostan-Voda scapă din pericol.

Ajungând acasă povestește Ravecei sale pericolul înfiorător, din care a scăpat făgăduind lui Iehova ce are mai scump la casa sa de jertfă.

Cea mai scumpă avere alui Bostan-Vodă era o vacă cu lapte, din care-și hrănea întreaga sa casă.

Vaca, — zise el către Raveca — ce avem mai scump la casa noastră, o vînd mâne, și prețul ei îl dau rabinărului să-l folosască întru preamărirea lui Iehova, care mi-a scăpat viața din valurile Dunărei turbate.

— Ai vai mir — strigă Raveca — noi să murim acum pe uscat de foame?!

— Mai bine să murim pe uscat de foame, decât eu să beau pe nemâncate apa tulbure a Dunărei! Eu am făgăduit lui Iehova ce am mai scump la casă pentru că

m'a scăpat din valurile Dunării, eu mai scump decât vaca n'am, asta o dau jertfă lui Iehova, și pace.

În ziua următoare Bostan-Vodă leagă vaca d'un ștreang și pleacă la târg.

Raveca cu lindinile ei flămândă plâng amar după vacă.

Eșind cu vaca pe poartă, Bostan-Vodă strigă cătră Raveca: Prinde cocoșul ala, că așa și așa n'avem găini, sê-l duc la târg, și sê vë cumpër și voaue ceva.

Raveca prinde cocoșul și îl dă.

Bostan-Vodă ajungênd cu vaca și cu cocoșul în târg, deloc affă cumpërători.

— Ce ceri pe vacă? — îl întreabă un cumpërător!

— Eu — răspunde Bostan-Vodă — nu vind vaca decât cu cocoșul dimpreună!

— Mie nu-mi trebue cocoș!

— Fără cocoș eu nu dau vaca.

— Ei, și ce ceri pe vacă și ce pe cocoș?

— Pe cocoș cer o sută lei, pe vacă un leu!

Vaca fiind frumoasă, cumpërătoriul închee târgul, dă pe cocoș 100 lei, pe vacă 1 leu și numără lui Bostan-Vodă banii.

Bostan-Vodă pleacă cătră casă, se duce la rabinerul și-i predă prețul vacii de 1 leu cu îndrumarea sê-l folosască întru preamărirea lui Iehova, care l'a scăpat din valurile Dunărei, ear prețul cocoșului de 100 lei îl ține pentru sine.

Pârâta Iehova pe Bostan-Vodă pentru încelușag ori ba — asta nu știu!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

Sufletul nu totdeauna-și află trupul potrivit cu a sa valoare; și așa nu arareori se-ntîmplă, de unii bărbați nu-s altceva decât babe simple!

* * *

Strângerea de mână a unor femei îți spune adeseori, ce a esprima în public nu-i posibil!

* * *

Păzeștete se nu fi deaproapelui tău cu alta dator decât cu stima ce merită; mănă ceapă, bea apă, fi om cinstit și, afară de Dumnezeu de nime nu te teme!

* * *

Faptele, nu vorbele hotăresc; sunt oameni cu fapte
miserabile, cari vorbesc escelent!

* * *

Pe lume altă țeară nu-i dulce, ca-n care te-ai născut;
nici altă limbă nu-i sonora, ca-n care, măta te-a crescut!

* * *

Țeara străină, în care de silă trăiești, întru nimica
nu se deosebește de mama mașteră!

* * *

Fereștete de ajutorul prietenilor gata a te sprijini
la împlinirea datorințelor tale casnice!

* * *

Sincer credincios al națiunii sale, și totodată zelos
luptător pentru idea de stat maghiar, singur un prico-
liciu poate fi!

* * *

Adeseori acopere un mormânt onest pe cel mai
mare mișel!

* * *

Cu voia ei proprie nici o femeie nu-i bătrână!

* * *

Adevărată închipuire despre starea lucrurilor din
Balcani își poate face numai celce a văzut vr'odată
gălăgia și trântelile în casa popii Luca, când vine beat
dela cârciumă!

Bețivul și nevastă-sa.

Nevasta: Toadere, tu ear vi târziu noaptea beat acasă?

Toader: Ei și?

Nevasta: Ști tu ce ar face altă nevastă în locul meu?

Toader: Dac'ar fi cuminte și-ar ținea pupăsa!

Gosta calicului

D-lui Sp. în O.: Așa nu! — Voiu încerca eu să bag câteva grăunțe în paele, pe cari D-ta pe aria estinsă de două coale le îmblățești. Pentru predici chiriacodromice de lungimea mustațelor popii Bastea, ori a „Isprăvilor lui Mangra“ din Controla eu n'am loc.

D-lui D. în F.: Curățirea grajdului lui Augias din Țeara lui Radu-Negru-Vodă reclamă puterea lui Hercule. Una-ți promit: Voiu încerca să scot molile din cojocul protopopului, și să i-le bag în barbă.

Pe ceialalți naționaliști cu punga-n proțap puneți-i d'ocamdată la fum să nu se împută, că carnea de porc va fi scumpă estan.

Correspondentului din loc: Mi s'a tras atențiunea și din alte părți. Cer nițică răbdare. D'un rîs cu hohot îți garantez.

D-lui Trocar: Zi zău, că-i așa, ș'apoi las pe Dada.

Anonimilor: Cu voi nu stau de vorbă.

Serumanticosmaticilor: Dracul poate pe la toate? Cu-ncetul se face oțetul, dar cu atâta mai bun.